

somhed m.v. har registreret urigtige eller vildledende oplysninger, vil det indgå i vurderingen af, om der skal berigtiges i forhold til tredjemand, hvorvidt de registrerede oplysninger medfører risiko for gene for den registrerede.

§ 5 suppleres af reglen i § 6, som alene gælder for edb-registre.

Formålet med reglen i § 6 er bl.a. at modvirke unødigt dataophobning. Anvendelse af edb muliggør, at der ubesværet kan lagres mange oplysninger på ét sted, og dermed opstår risikoen for, at der lagres flere oplysninger end nødvendigt.

Det følger derfor af § 6, stk. 1, at i edb-registre skal en oplysning slettes, når den på grund af alder eller af andre grunde har mistet sin betydning for varetagelsen af registerets opgaver.

Endvidere skal edb-registre, der anvendes løbende, indrettes således, at der kan foretages fornøden ajourføring af oplysningerne, jf. § 6, stk. 2.

Registertilsynet stiller som oftest i praksis ikke krav om, at sletning skal ske efter et bestemt antal år, men anmoder i stedet virksomheder m.v. om at tage deres ajourførings- og sletningsprocedurer op til overvejelse. Såfremt virksomheden ikke har procedurer herfor, henstilles det, at sådanne bliver fastsat.

Der er ikke en tilsvarende bestemmelse for manuelle registre. Dog har Registertilsynet i henhold til § 23, stk. 4, mulighed for i særlige tilfælde at pålægge en virksomhed m.v. at slette oplysninger, der på grund af alder eller af andre grunde har mistet deres betydning for varetagelsen af registerets opgaver.

§ 6, stk. 3, vedrører indførelsen af oplysninger i et edb-register. Efter bestemmelsen skal virksomheder m.v. foretage den fornødne kontrol til sikring af, at der ikke indføres urigtige eller vildledende oplysninger i et edb-register. Oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, skal snarest muligt slettes eller berigtiges.

Registertilsynet har efter § 23, stk. 6, mulighed for at pålægge virksomheden m.v. at foretage nærmere angivne kontrolforanstaltninger til sikring af, at der ikke er eller bliver registreret eller videregivet oplysninger, som er urigtige eller vildledende.

Endvidere kan tilsynet efter § 23, stk. 2, pålægge en virksomhed m.v. at foretage sletning eller berigtigelse af en oplysning, som ikke må registreres, eller som tilsynet finder urigtig eller vildledende.

Det bemærkes endelig, at loven - i modsætning til lov om offentlige myndigheders registre - ikke indeholder regler vedrørende overførsel af oplysninger til arkiv. Registertilsynet har imidlertid antaget, at dette

ikke i sig selv indebærer, at der ikke vil kunne ske arkivering af registre, som er omfattet af loven. Se nærmere herom i *betænkningen*, side 149.

Almindelige regler for videregivelse

Videregivelse af oplysninger fra de i § 3, stk. 1 og 2, nævnte registre er reguleret i lovens § 4, stk. 1-3.

Ligesom for lov om offentlige myndigheders registers vedkommende regulerer lov om private registre alene, hvornår der *kan* ske videregivelse, ikke hvornår der eventuelt *skal* ske videregivelse.

Der gælder de samme regler, uanset om videregivelsen sker til en anden privat virksomhed m.v. eller til en offentlig myndighed.

Efter § 4, stk. 1, 1. pkt., må registrerede oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold (følsomme oplysninger), herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende, ikke videregives uden samtykke fra den registrerede eller den, der handler på dennes vegne, medmindre dette følger af anden lovgivning. Registertilsynet kan dog tillade, at oplysninger som nævnt i 1. pkt. videregives, når videregivelsen sker til varetagelse af offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelse, jf. stk. 1, 2. pkt.

Andre registrerede oplysninger (ikke-følsomme oplysninger) må kun videregives uden den registreredes samtykke i det omfang, videregivelse uden sådant samtykke er et naturligt led i den normale drift af virksomheder m.v. af den pågældende art, jf. § 4, stk. 2. Oplysninger om forhold, der ligger mere end 5 år tilbage, må dog ikke videregives uden samtykke, medmindre det er åbenbart, at det er af afgørende betydning for bedømmelsen af det forhold, som søges belyst, at oplysningen videregives, eller adgangen til videregivelse følger af anden lovgivning. Bestemmelsen i § 4, stk. 2, har karakter af en retlig standard, og det kan derfor ikke på forhånd angives udtømmende, hvornår videregivelse er et naturligt led. Med hensyn til den nærmere fortolkning af bestemmelsen i § 4, stk. 2, henvises til *betænkningen*, side 99 f.

Af § 4, stk. 3, følger, at bestemmelsen i stk. 2 ikke gælder for videregivelse, der alene finder sted til brug i videnskabeligt eller statistisk øjemed. I samme øjemed må der uanset bestemmelsen i stk. 1 ske videregivelse af oplysninger om helbredsforhold.